

det øvrige Land, forekommer det mig ikke, at der for Fragtfartens Skyld er særlig Grund til at holde paa denne Forbindelsesvej gennem Thyborøn Kanal. Det er interessant at lægge Mærke til, at der blandt Kommissionens Medlemmer har gjort sig en Uoverensstemmelse gældende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det paa-hviler Kommissionen at stille Forslag om Foranstaltninger sigtende til at hæve de Ulemper, som Thyborønkanalen for Tiden medfører, men Flertallet kommer dog til det Resultat, at det paa-hviler Kommissionen at stille Forslag desangaaende. Det vil ses af den Passus, hvori Kommissionens Hverv er omtalt, Side 3 i Betænkningen, og hvori det hedder, at Bevarelsen af Limfjordstangen ved Thyborøn ikke blot har stor Interesse for de dersteds boende, men ogsaa er af uberegnelig Vigtighed for i alt Fald en Del af Limfjordsbassinet og de til dette grænsende Egne. Dette viser, at Kommissionens Medlemmer ikke have glemt, at der findes en saadan Passus i Kommissoret af 23. Februar 1874, hvad man ellers kunde være berettiget til at tro efter hele den Maade, hvorpaa Kystsikringsarbejdet er ledet med Hensyn til Limfjordskysterne og navnlig med Hensyn til Uddybningen af Thyborøn Kanal.

Hvad Høfdebygningen angaar kunde jeg i og for sig slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Holbæk (P. Madsen). Det kan ikke nægtes, at Høfderne paa den sydlige Limfjordstange se i højeste Grad sørgelige ud. De ere paa en Maade forulykkede, idet de bogstavelig have tabt Hovedet, de ere underskaarne. Vi ere ogsaa i Begreb med nu at yde dem Hjælp, idet der i Fjor paa Tillægsbevillingsloven blev opført et Beløb paa 250,000 Kr., altsaa $\frac{1}{4}$ Million, til Reparationer af Høfderne, og saa vidt jeg forstod, var det kun som et første Bidrag af en 3-aarig Bevilling, altsaa 750,000 Kr., der skulde anvendes til Reparation. Det er for øvrigt ikke en Gang nok, at de have tabt Hovedet, men de have tabt en Del af Kroppen ogsaa. Der er en stor Del af de Høfder, der fra Hovedenden og langt ind kun viser de nøgne Pæle tilbage, som have været rammede ned mellem Cementblokkene.

Det forekommer mig altsaa, at det ikke paa nogen Maade er muligt for os i Fremtiden at beskytte Vestkysten uden Anvendelse af alt for store Omkostninger. Og naar den ærede Ordfører nævnede, at det var nødvendigt at bygge 13 Høfder, og henviste til, at Bortskæringen i Nær-

heden af Thyborønkanalen havde været særlig stor, skal jeg gøre opmærksom paa, at det er for en væsentlig Del endog i overvejende Grad, Thyborønkanal, som har Skylden for, at Afbrydningen har været saa stærk. Den har, som det ærede Medlem udtalte, været 50 Fod aarlig, men ifølge Videnskabernes Selskabs Opmaaling af 1789 og saa den ny Opmaalig 1877 — det mellemliggende Tidsrum bliver altsaa 88 Aar — viser det sig, at ved Jannerup Sogns Nordgrænse i Thisted Amt er den aarlige Afbrydning kun 1 Alen, ved Sydgrænsen af Husby Sogn i Ringkøbing Amt var den 2 Alen aarlig. Men ved Thyborønkanal er den 25 Alen. Det er Bevis for, at Thyborønkanal bærer Skylden for den store Afbrydning, der har fundet Sted paa begge Sider af Kanalen; det lader sig ikke bestride. Derfor ønsker jeg ingen Ting hellere end at faa Thyborønkanal lukket, den har jo af Naturen Tilbøjelighed til at sande til, dersom den bare kunde faa Lov dertil, men det kan den ikke. Der var ingen Ting, der vilde glæde os mere, end om vi kunde faa Fjorden lukket mod Vest. Det forekommer mig, at det ikke vilde være noget ubeskedent Ønske. Naar der henvises til, at vi skulle bøje os for de Naturomvæltninger, der fandt Sted 1825, da Aggertangen gennembrødes, forekommer det mig, at det ikke vilde være ubeskedent at forlange, at vi ogsaa lod Naturforholdene raade sig selv og læge de Saar, de en Gang have slaaet. Og hvis Thyborønkanal havde faaet Lov til at skøtte sig selv siden, vilde den utvivlsomt være bleven lukket.

Jeg har et Par Tal her, der paa en Maade illustrere Omkostningerne ved de Foretagender deroppe paa Vestkysten. Det er Tal, jeg har søgt ud af Statsregnskaberne, og hvoraf det fremgaar, at der til Beskyttelsesarbejder samt Opudringsarbejder i Thyborønkanal er anvendt følgende Summer: Til Beskyttelsesarbejder, det vil sige Digeanlæg og Høfdebygning er der i 1875 anvendt: 45,631 Kr. 87 Øre; i 1876: 187,890 Kr. 3 Øre; i 1877: 96,550 Kr. 8 Øre; i 1878: 316,455 Kr. 56 Øre; i 1879: 306,268 Kr. 73 Øre; i 1880: 191,011 Kr. 14 Øre; i 1881: 189,967 Kr. 30 Øre; i 1882: 160,821 Kr. 71 Øre; i 1883: 157,493 Kr. 69 Øre; i 1884: 236,489 Kr. 40 Øre, i 1885: 224,923 Kr. 39 Øre; i 1886: 147,935 Kr. 78 Øre; i 1887: 314,845 Kr. 27 Øre; i 1888: 420,572 Kr. 20 Øre; i 1889: 407,654 Kr. 39 Øre; i 1890: 295,739 Kr. 98 Øre; i 1891: 308,750 Kr. 25 Øre; i 1892: 306,946 Kr. 15 Øre;